

sygn. akt II Cz 1515/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek-Moraś

Sędziowie: SO Sławomir Krajewski

SO Robert Bury

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycieli (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością O., Z. R., (...) Banku (...) spółki akcyjnej W., S. S., (...) w W. Oddziału w S.

przy udziale dłużnika M. C.

o egzekucję z nieruchomości

na skutek zażalenia dłużnika M. C. na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 21 maja 2013 roku w sprawie I Co 3391/08 w przedmiocie odrzucenia zażalenia dłużnika

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Robert Bury (spr.) SSO Agnieszka Bednarek-Moraś SSO Sławomir Krajewski

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 roku zmienił częściowo projekt planu podziału z dnia 6 grudnia 2012 roku sporządzony przez komornika sądowego w sprawie o egzekucję z nieruchomości. 29 marca 2013 roku dłużnik złożył zażalenie na wskazane postanowienie. Postanowieniem z dnia 21 maja 2013 roku Sąd I instancji odrzucił zażalenie dłużnika ustalając, że zostało ono złożone po terminie do jego wniesienia. To ostatnie postanowienie Sądu zostało zaskarżone zażaleniem przez dłużnika, który podniósł, że wskutek wyproszenia z sali sądowej nie mógł żądać doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie w trybie ustawowym, przez co nie mógł złożyć zażalenia. W związku z tym domagał się przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 28 lutego 2013 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Stosownie do 397 § 2 k.p.c., termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia. Dłużnik nie zażądał doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, termin do jego wniesienia zakończył

się 7 marca 2013 roku, zażalenie wniesiono 29 marca 2013 roku, więc po terminie. Prawidłowo zatem Sąd I instancji odrzucił zażalenie na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. 397 § 2 k.p.c.

Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia i zażalenie na postanowienie sądu w przedmiocie odrzucenia spóźnionego zażalenia wykluczają się wzajemnie. Wniosek o przywrócenie terminu oparty jest na twierdzeniu, że strona uchybiła terminowi, zażalenie zaś jest argumentowane błędnym ustaleniem sądu, że strona uchybiła terminowi do jego wniesienia. Wniosek o przywrócenie terminu jest z natury rzeczy aktualny tylko o tyle, o ile terminu nie dotrzymano. Termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu nie rozpoczyna biegu przed momentem, gdy strona dowie się, że w ogóle uchybiła terminowi. Gdy strona twierdzi, że terminowi nie uchybiła i zaskarża postanowienie o odrzuceniu zażalenia, termin z art. 169 § 1 k.p.c. biegnie dopiero od chwili doręczenia wydanego na posiedzeniu niejawnym postanowienia Sądu II instancji (np.: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia (...)) Niniejsze postanowienie Sądu Okręgowego prawomocnie stwierdza, że dłużnik uchybił terminowi do wniesienia zażalenia, w związku z czym aktualność zachowuje wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia. W dalszym toku procedowania konieczne stanie się rozpoznanie wniosku dłużnika o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu z 28 lutego 2013 roku.

Z powyższych przyczyn zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)

(...)

(...):

1. (...)

2. (...)

3. (...)

• (...)

• (...)

4. (...)